tunelo milia ppli circūdantis me ⁊ exurge
domine saluū me fac d̄s meus ‹ › nomā
tu pcussisti omnes aduersantes michi sin
causa ⁊ dentes pctōrū ꝯtriuisti ‹ › ūi est
salus ⁊ ꝯ sup pplm tuū bndictio tua
Um inuocarē exaudiuit me d̄s iusticie
mee ⁊ in tribulacione dilatasti m‹ › is
rē mei ⁊ ꝯ exaudi orōnē meā ‹ › ilij hoim us
graui corde ⁊ vt quid diligitis vanitatem et qu
ritis mendaciū ‹ › t scitote qm mirificauit d
scm̄ suū ⁊ dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eu
rasciminī ꝯ nolite peccare ⁊ que dicitis in cordi
bus vr̄is in cubilibus vr̄is ꝯpungimini ‹ › acrifi
cate sacrificiū iusticie ꝯ sꝑate in dn̄o ⁊ multi
dicūt quis ondit nobis bona ‹ › ignatū est
sup nos lūme vultus tui dn̄e ⁊ dedisti leticiam
in corde meo ‹ › fructu frumēti vini ꝯ olei s
multiplicata sunt ‹ › n pace in idipm ⁊ dormia
et requiescā ‹ › m tu domine ⁊ singulariter i
spe constituisti me.
Erba mea auribus ꝑcipe domine ⁊ in
[illegible] ‹ › ntende mi

L. 69.
XY/15

¶ Itẽ Iob. 3. Gaudentq́ꝫ vehemẽter cũ inuenerint ſepulchrũ. Gregorius Sicut ſepulchrũ locus eſt q̃ abſcõditur corpus ita diuia ꝯtẽplatio quoddã ſepulchꝝ eſt mentis quo abſconditꝛ aĩa Quaſi em̃ huic adhuc mũdo viuimus. cũ mente in eo foras vagamur Sed mortui ĩ ſepulchro abſcondimur cũ mortificati exterius in ſecreto internẽ ꝯtemplationis celamur Sancti igitꝛ viri ab importunitate deſiderioꝝ tꝑaliũ. a tumultu inutiliũ curaꝝ. a clamore ꝑſtrepentiũ ꝑturbationũ ſemetipõs ſacri verbi gladio mortificare non deſinũt. atq́ꝫ intus añ faciẽ dei in ſinu mẽtis abſcondũt Unõ bene per pſalmiſtã dicitꝛ Abſcondes eos in abſcondito vultus tui a turbatõe hoĩm Quod q̃ſquis perfecte plenius modũ fiat. etiã nunc ex magna ꝑte agitur cũ a tꝑaliũ deſiderioꝝ tumultibꝫ delectatione in interiora rapiuntꝛ. vt mens eoꝝ dum ĩ amorẽ dei tota tenditꝛ nulla inutili ꝑturbatione laceretur Qui ergo mortẽ querit gaudet dũ ſepulchꝝ ĩuenit. quia qui mortificare ſe appetit valde ad inuentã requiẽ ꝯtemplationis hilareſcit. vt extinctus mũdo lateat ⁊ cũctis rerũ ꝑturbationibus intra ſinũ ſe intimi amoris abſcondat.

Item Iob. 5. Ingredieris in abundãtia ſepulchꝝ ſicut infertꝛ aceruus tritici in tꝑe ſuo Gregori9 Quid ſepulchri noĩe. niſi vita ꝯtemplatiua ſignatꝛ Que nos quaſi ab hoc mundo mortuos ſepelit. dum a terrenis deſiderijs ſuſceptos in intimis abſcondit Ab exteriori quippe vita mortui etiã ſepulti ꝑ ꝯtemplationẽ fuerãt. quibꝫ Paulus dicebat Mortui eĩ eſtis. ⁊ vita veſtra abſcondita eſt cum chriſto in deo.

diligunt nomẽ tuũ : qm̃ tu benedices iuſto
Domine ut ſcuto : bone voluntatis tue
coronaſti nos

Alberti magni libel lus nobiliſſimus de

adherẽdo deo. oibꝫ ĩ xp̄o pie viuere volẽtibꝫ vtiliſſim⁹

Epigrāma ad lectorem fratris Jacobi gaudēſis predicatoꝝ ordinis

Edidit Albertus licet ampla volumina magnus:
 Hoc tamen in paruo fertur ad aſtra libro.
Hic tibi ſidereum ſi ꝯciliare tonantem
 Demone ſemoto lector amice velis.
Pectore ſub memori hūc nocte dieq̄ʒ voluta
 Nam docet in celum quo veniatur iter.

¶ Frater thomas brabantinus autor libri apum Vidi ⁊ certiſſime exꝑtus ſum ſicut auditor eiꝰ ꝑ multū tempus. ꝙ venerabilis ille frater ordinis p̄dicatoꝝ magiſter Albertus. multis ānis fere cotidie cū tamē in cathedra theologie regeret. tātū de die ⁊ nocte orōnibus incūbebat vt pſalteriū dauiticū legeret. ⁊ interdum dictis horis ⁊ lectionibus ⁊ diſputatiōibus terminatis. ꝯtemplationi diuine ⁊ meditationibus inſudaret Quid miri ergo ſi talis homo ſupra hominem in ſcientia profecerit. qui tam ſancte tā integre in virtute profecit.

¶ Incipit liber dñi Alberti doctoris magni de adhe⸗
rẽdo deo nudato intellectu ⁊ affectu. ⁊ vltima ⁊ sum⸗
ma pfectõe hoĩs q̄tū in hac vita poſſibile ē. Ca. i.

c Ogitaui mihi aliq̄d vltimate inq̄tū poſſi⸗
bile eſt in hui⁹ exilij ⁊ pegrinatõis ĩmorati
one depingere ſcriptitãdo de ⁊ ſup. ab oĩb⁹
plena ⁊ poſſibili abſtractione. ⁊ cū ſolo dño
deo expedita ſecura ⁊ nuda firmaq; adheſione; pſer⸗
tim cū ipſius xp̄iane pfectionis finis ſit caritas qua
dño deo adheret Ad quã q̇dem adheſionē caritatiuã
oĩs hõ de necc̃itate ſalutis tenet. qḋ fit p̄ceptoꝝ obſer
uantia ⁊ diuine volũtatꝭ ꝯformitate: quoꝝ obſuantia
excludit om̄e qḋ repugnat caritatꝭ eſſentie ⁊ habitui.
cuiuſmõi ſunt pctã mortalia. Religioſi ṽo q̇ aſtrinxe⸗
rũt ſe etiã ad euãgelicã pfectiõem atq; ad ea que ſup⸗
erogatõis ⁊ ꝯſilij ſunt. p que expeditius ad vltimū fi⸗
nē q̇ d̃s eſt puenit. p quoꝝ obſeruãtiã excludũtur ea
etiã que ĩpediũt actū ſeu feruorē caritatis quo minus
poſſit q̇s in dñm deū ferri. cuiuſmõi ſunt abrenũciatio
oĩm rerū. corpis inſup ⁊ aĩe. pfeſſionis dũtaxat voto
excepto. Quoniã quidē ſpũs cū ſit dñs deus: ⁊ eos q̇
adorãt eū in ſpū ⁊ veritate opꝫ adorare id eſt cognitio
ne ⁊ amore ĩtellectu ⁊ affectu ab oĩb⁹ fantaſmatibus
nudis Hinc ē ⁊ illud Mathei 6 Cū adoraueris in
tra in cubiculū tuū. i. cordis tui intima: ⁊ clauſo oſtio
ſcꝫ ſenſuū tuoꝝ. ⁊ inibi corde puro. ⁊ ꝯſcĩa bona. ⁊ fide
nõ ficta ora prẽm tuū in ſpū ⁊ ṽitate in abſconſo. Qḋ
tunc ꝯgrue fit. cū hõ ab oĩb⁹ alijs fuerit exoccupatus
⁊ exutus. ⁊ totus intra ſe recept⁹: vbi vniuerſis ⁊ ſin⸗
gulis excluſis ⁊ oblitis corã ihesu xp̄o tacito ore. ſola

mens deſideria ſua ſecure dño deo ſuo fiducialiter pā
dit: ac ꝑ hoc toto cordis ⁊ amoris affectu ſe in eū inti
miſſimis medullis oīm viriū ſuaꝝ ſinceriſſime ac ple
niſſime diffundit īmergit dilatat ⁊ īflāmat ac reſoluit

¶ Qualiter q̄s oībꝫ alijs ſpretis ſolo xp̄o inhereat et
intēdat Ca.ij.

VEruntamē quicūqꝫ talē ſtatū aggredi ⁊ ingre
di deſiderat ⁊ ſatagit: opus eſt oīno vt velut
clauſis oculis ⁊ ſenſibꝫ. de nullo ſe penitus im
plicet aut ꝑturbet ſollicitus ſit ⁊ curet. ſed cūcta tāqꝫ
impertinentia ⁊ noxia ac ꝑniciosa fundit⁹ excutiat De
inde ſe totū intra ſe recipiat. nec aliud vnqꝫ obiectum
inibi mente attendat qꝫ ſolū ihesum xp̄m vulneratū.
ſicqꝫ ꝑ eū in eū id eſt ꝑ hoīem in deū ꝑ vulnera hūani
tatꝫ ad intima diuinitatꝫ ſue. ſedule ⁊ obnixe intēdat
Ibiqꝫ ſe ſuaqꝫ ſingula ac cūcta indiſcuſſe ſue infatiga
bili ꝓuidētie ꝯmittat expedite ⁊ ſecure. iuxta illud pe
tri omnē ſollicitudinē ꝓicientes in eū q̄ ꝑt oīa Et iteꝝ
Nihil ſolliciti ſitis Et rurſum Iacta cogitatū tuum
in dñm: ⁊ ip̄e te enutriet Idē Mihi adherere deo bo
nū eſt Et prouidebā dñm in ꝯſpcū meo ſemꝑ Et ſpon
ſa in cāticis Inueni quē diligit aīa mea Quippe ve
nerūt mihi oīa bona ꝑiter cū illa Nēpe hic eſt thezau
rus ille celeſtis abſconditus: necnō margarita p̄cioſa
que pre oībꝫ ꝯꝑata fiducia hūili. conatu inſtātiſſimo.
taciturnitate tranquilla. etiā vſqꝫ ad corꝑalis ꝯmodi
laudis vel honoris iacturā in fortitudine ſp̄us q̄ritur
Alioquin q̄d ꝓficit religioſus ſi totū mūdū lucretur:
⁊ aīe ſue detrimentū patiat᷑: At quid releuat ſtatus
ꝓfeſſionis ſanctitas. ꝑfectionis habitus. tonſura. ⁊ ex
terioris diſpoſitio ꝯuerſationis, ſine vita in ſpū hūili

tatis ⁊ ꝟitatis.vbi xp̄s habitat ꝑ fidem caritate for‑
matā: Hinc ē illud Luce.xvij. Regnū dei intra vos
eſt:qꝺ eſt xp̄s ihesus ¶ Que ſit ꝯformitas ꝑfecti
onis hoīs in hac vita Capitulū.iij.

Porro q̄nto plus mens ſollicita eſt ad iſta infe
riora ⁊ hūana cogitanda et tractanda tanto
plus a ſupiorib⁹ ⁊ celeſtib⁹ ꝑ deuotōis itima
elongaꝛ:⁊ q̄nto feruentius ab inferioꝝ memoria. affe‑
ctu ⁊ intellectu ad ſupiora ſenſus colligiꝛ.tanto ꝑfecti
or erit orō ⁊ purior ꝯtēplatio.q꞉ ſimul ꝑfecte nō pt eſſe
vtriſq₃ intēta:q̄ ſicut lux ⁊ tenebre ſunt diuiſa. Quip‑
pe q̇ deo adheret verſaꝛ in lumīe:q̇ ꝟo mūdo adheret
in tenebris eſt Qua ex re eſt hoīs in hac vita ſublimi
or ꝑfectio ita deo vniri.vt tota aīa cum oīb⁹ potentijs
ſuis ⁊ virib⁹ in dn̄m deū ſuū ſit collecta vt vnus fiat
ſpūs cū eo.⁊ nihil meminerit niſi deū.nihil ſentiat vel
intelligat niſi deū.⁊ oēs affectiōes in amoris gaudio
vnite in ſola conditoris fruitione ſuauiter requieſcant
Imago eīm dei in hijs trib⁹ potētijs in aīa expreſſa ꝯſi
ſtit vicȝ ratione memoria ⁊ volūtate Et q̄diu ille ex
toto deo īpreſſe nō ſunt.nō eſt aīa deiformis iuxta pri‑
mariā aīe creationē Forma nempe aīe deus ē: cui de‑
bet īprimi ſicut cera ſigillo ⁊ ſignatuȝ ſigno ſignatur.
Hoc aūt nūq̄ȝ plene fit:niſi cū ratio ꝑfecte iuxta capa‑
citatē ſuā illuminaꝛ ad cognitionē dei q̇ eſt ſumma ve
ritas.⁊ volūtas ꝑfecte afficiaꝛ ad amandā ſummam
bonitatē.⁊ memoria plene abſorbeaꝛ ad intuendum ⁊
fruendū eterna felicitate ⁊ ad ſuauiter ⁊ delectabiliter
in ea q̇eſcendū Et q꞉ in hoꝝ ꝯſummata adeptiōe ꝯſi‑
ſtit glīa btītudinis q̄ ꝑficieꝛ in patria.liquet ꝙ iſtoꝝ ꝑ
fecta inchoatio eſt ꝑfectio in hac vita.

¶ Qualiter oꝑatio humana debeat eē in ſolo intellectu ⁊ non in ſenſibus. Ca.iiij.

Felix ergo q̄ ꝑ abſterſionē cōtinuā fantaſmatū ⁊ ymaginū ac ꝑ introuerſionē ⁊ inibi ꝑ ſurſum ductionem mentis in deū tandem aliqñ obliuiſcit̄ fantaſmatū quodāmō: ac ꝑ hoc ꝯñr oꝑat̄ interius nudo ac ſimplici ac puro intellectu ⁊ affectu circa obiectū ſimpliciſſimū deū. Oīa igit̄ fantaſmata ſpēs ymagines ac formas reꝝ oīm citra deū a mente reicias: vt in ſolo nudo intellectu ⁊ affectu ac volūtate tuū pendeat exercitiū circa deū intra te. Nēpe finis oīm exercitioꝝ hic eſt ſcʒ intendere ⁊ quieſcere in dño deo intra te ꝑ puriſſimū intellectū ⁊ deuotiſſimū affectū ſine fantaſmatibꝫ ⁊ iplicatōibꝫ Huiuſmōi aūt exercitiū nō fiat in organis carneis ⁊ ſenſibꝫ exterioribꝫ ſed ꝑ qd̄ q̄s hō eſt. Homo ꝓ̄o q̄s eſt itellectu ⁊ affectu ⁊ idcirco q̄diu hō cū fantaſmatibꝫ ⁊ ſenſibus ludit ⁊ eis inſiſtit videt̄ nondū exiſſe motus ⁊ limites beſtialitatis ſue. hoc eſt illius qd̄ cū beſtijs habet cōe. Quia ille ꝑ fantaſmata ⁊ ꝑ tales ſenſitiuas ſeu ſenſibiles ſpecies cognoſcūt ⁊ afficiūtur ⁊ non aliter. eo q̄ altiorem vim aīe nō habeant Secus ē de hoīe ſc̄m intellectum ⁊ affectū ⁊ liberū arbitriū ad dei ymaginē ⁊ ſilitudinē creato. q̄bꝫ debet deo imediate. pure ⁊ nude imprimi ⁊ vniri firmiterq̄ inherere Q̄obrem dyabolus diligentiſſime ⁊ maxime conat̄ ipedire illud exercitiū quātū pōt. ex quo eſt quodāmō preambulū ⁊ initiū vite eterne inuidens ſuꝑ hoc hōi Idcirco nititur ſemꝑ menteꝫ hoīs alienare a dño deo. nūc ꝑ iſtas nūc ꝑ illas tēptationes ſeu paſſiones. nūc ſollicitudine ſuꝑflua ⁊ cura indiſcreta. nūc turbatione. ꝯuerſatiōe diſſoluta. curioſi

tateq̄ irrationabili. nūc ꝑ ſtudia librorꝫ ſubtiliū. nunc ꝑ colloq̄a aliena. ꝑ rumores ⁊ noua. nūc ꝑ aſꝑa. nunc ꝑ ꝯtraria ⁊c̄. Que tñ etſi nō nūq̄ leuia ⁊ tanq̄ nulla videant̄ pctā. tñ magna ſunt īpedimenta huiꝰ ſcti exercitiȷ̄ ⁊ opꝭ Et ideo etiā ſi vtilia ſi neccāria viſa fuerint ſiue magna ſiue ꝑua. vt noxia ⁊ ꝑnitioſa illico ſtꝫ reiciēda penitus. ⁊ a ſenſibꝫ ꝓpellenda Sūope igitur neccāriū eſt vt audita. viſa. facta ⁊ dicta ⁊ cetera ſilia ſine fantaſmatibꝫ ymaginibꝫ ⁊ occupationibꝫ recipiātur. nec etiā ex ꝯſequēti vel antea vel tūc ſuꝑ hoc fantaſmata ⁊ īplicatiōes formēt̄ ⁊ nutriātur Et ita qñ fantaſma nō venit ad memoriā ⁊ mentē. tūc nō īpedit hoīem ſiue in orōne. meditatōe. pſalmodia. ſiue in alia quacūq̄ oꝑatione ⁊ exercitatione ſpūali. nec rurſum iterato occurret ei Et ſic expedite ſecureq̄ te totū etiam plene oīa ⁊ ſingula ꝯmitte infallibili ⁊ certiſſime diuine ꝓuidētie cū ſilentio ⁊ q̄ete. ⁊ ipē pugnabit ꝓ te ⁊ melius honeſtiꝰ ac dulciꝰ liberabit te ⁊ ꝯſolabitur q̄ ſi tu ſemꝑ die noctuq̄ de hoc ꝯtinue fantaſiarerꝫ. ⁊ vana vagaq̄ ac captiua mēte fatue ſic ⁊ ſic. hic et inde diſcurreres errabūdꝰ. necnō mēte ⁊ corꝑe deficiēs tꝑs ꝑderes. ⁊ vires ſtulte ac irrationabiliter conſumeres. Cūcta ḡo ⁊ ſingula vndecūq̄ ⁊ q̄litercūqꝫ occurrētia ortū habeāt ſic accipe cū taciturnitate ⁊ trāquillitate equanimiter queadmodū de manu paterne diuineqꝫ ꝓuidentie tibi venirēt Nuda igit̄ te a fantaſmatibus oībꝫ rerꝫ corporearꝫ iuxta tui ſtatus ⁊ ꝓfeſſionis exigētiā. vt nuda mente ⁊ ſincere inhereas cui te multipliciter taliter deuouiſti. vt nihil quodāmodo poſſibile ſit mediȷ̄ inter animaꝫ tuā ⁊ ipm̄ vt pure fixeqꝫ fluere poſſis a vulneribꝫ hūanitatꝫ in lumen ſue diuinitatꝫ

¶ De cordis puritate que eſt pre omnib9 ſectanda. ¶ Ca. vi.

SI igitur recto ⁊ ſecuro tramite ac breuiter ad finē btitudinis vie ⁊ patrie gratie ⁊ glorie ꝑuenire deſideras ⁊ ſatagis. tūc intēta mente ſedule aſpira ad ꝑpetuā cordis mundiciā et puritatē mentꝫ ac ſenſuū tranquillitatē. atqꝫ cordis affectū recollige. ⁊ iugiter defige ſurſum in dn̄m deuꝫ Et inter hec abſtrahe te a familiarib9 tuis ⁊ ab hominib9 oīb9 inq̄ꝫtū in te eſt. ⁊ negocijs hmōi ꝓpoſitum tuū īpedientib9. ſemꝑ captans oportunitatē vbi et qn̄ poſſis locū tp̄s ⁊ modū reperire q̇etis ac ꝯtēplatiōis. carpēs ſilentij ſecreta. pn̄tiſq; ſeculi vitare naufragia. necnō ꝑſtrepētis mūdi fuge ꝑturbationes Qua de re omni tp̄e puritati mūditie ac q̇eti cordis principaliter ſtude. vt vicꝫ ꝯtinue velut clauſis carnalib9 ſenſib9 in temetipm̄ ꝯuertaris ⁊ cordis oſtia a formis ⁊ fantaſmatib9 ſenſibiliū ⁊ ymaginationib9 terrenoꝝ q̄ꝫtū poſſibile eſt habeas diligēter ſerata Nā pe cordis puritas inter oīa exercitia ſpūalia quodāmō tanq̄ꝫ finalis intentio ac laboꝝ oīm retributio quā in hac vita ſpūalis q̇ſq; ⁊ vere religioſus recipe ꝯſueuit. ſibi vēdicat pn̄cipatū Idcirco cor tuū. ſenſus. ⁊ affectū cū oī diligentia ſollertia ⁊ conatu abſoluas ab hijs oīb9 q̄ libertatem ipius poſſent īpedire. inſuꝑ ab oī re mūdi poſſibilitatē habente alligādi ⁊ vinciendi te Sicq; cūctas diſpoſiones cordis. ⁊ affectiōes mentis in vnū veruꝫ ſimplex ⁊ pn̄cipaliſſimum bonū recolligere. ⁊ intra te tanq̄ꝫ in vno loco recollectas habere agonizare. ac ꝑ hoc reb9 diuinis deoq; mente ſꝑ inherere. atꝫ derelicta fragilitate terrena cor ad ſupna in intimis tuis in iheſu xp̄o iugiter transformare conare Quapropter ſi incipis te

nudare ꝛ purificare a fantaſmatibꝫ ꝛ ymagibꝫ. et ſim-
plificare ꝛ trãquillare fiducialiter in dño deo coꝛ tuũ
ꝛ mentẽ tuã vt haurias ꝛ ſentias fontẽ diuini bñpla-
citi in oībꝫ interioꝛibꝫ tuis ꝛ ꝑ bonã volũtatez ſis deo
vnitus in intellectu. ſufficit tibi hoc ꝓ oī ſtudio ꝛ lecti-
one ſacre ſcripture ꝛ ad dilectionem dei ꝛ proximi vt
vnctio docet Omni igit̄ ſtudio conatu ꝛ laboꝛe ſim-
plifica coꝛ tuũ. vt a fantaſmatibus ĩmobilis ꝛ tranq̄l-
lus ꝯuertarꝫ ꝛ ſtes in dño ſꝑ intra te. tãq̄ꝫ ſi aīa tua ſit
in illo nũc eternitatis. i. diuinitatꝫ. taliter ſcꝫ vt amo-
re ihũ xp̄i de coꝛde puro. ꝯſcia bona. ꝛ fide nõ ficta te-
ip̄m deſeras. ꝛ totũ te deo in oī tribulatione ꝛ euentu
totaliter plene ꝯmittas. eiuſq̄ꝫ volũtati ꝛ beneplacito
parere ſꝑ ꝛ patiẽter affectes Qd̄ vt fiat necẽ eſt vt fre-
quẽter ad coꝛ redeas ꝛ in eo ꝑſiſtas. ꝛ ab oībꝫ q̄ꝫtum
poſſibile eſt teip̄m abſoluas: mentis oculũ ſꝑ in puri-
tate ꝛ traquillitate cuſtodias. intellectũ a fantaſma-
tibꝫ ꝛ foꝛmis reꝝ infimaꝝ p̄ſerues. volũtatis affectuꝫ
a curis terrenoꝝ penit⁹ abſoluas ꝛ ſummo ꝟo bono
amoꝛe feruido radicitus inhereas. memoꝛiã quoq̄ꝫ iu-
giter habeas ſurſum eleuatã ꝛ in ip̄o eodẽ ꝟo ſummo
bono ac ſolo eſſentiali ꝛ increato firmiter ſtabilitam.
ita dũtaxat vt tota aīa cũ oībꝫ potentijs ꝛ viribus ſu-
is in deũ collecta vn⁹ fiat ſpũs cũ eo. in quo ſumma ꝑ-
fectio vie ꝯſiſtere ꝯgnoſcit̄. Hec ꝟo vnitas ſpũs. amo-
ris eſt. quo hõ oībus votis ſuꝑne ꝛ eterne volũtati cõ-
foꝛmis efficit̄ vt ſit ꝑ grãm qd̄ deus ẽ ꝑ naturã Inte-
rea aduertendũ . ꝙ in eoipſo momẽto quo quis ſuam
dei auxilio p̄t vincere volũtatẽ. i. inoꝛdinatũ amoꝛem
aut zelũ a ſeip̄o abijcere. ſic ſcꝫ vt dño deo de oī ſua ne-
ceſſitate audeat plene totaliter ꝯfidere. hoc ipſo facto

In tm̄ deo ꝯplacet. vt ſuā ei grāz largiaẗ. ꝛ ꝑ ipaz gra
tiā verā ſentiat charitatē ꝛ dilectionē. oēm ābiguitatē
ꝛ timorē expellentē in deoq̄ꝫ ꝯfidenter ſperantē Itaq̄ꝫ
nihil beati⁹ eē p̄t. q̄ꝫ oia in illo ponere in quo nullus ē
defectus Proinde q̄ꝫdiu ſtas in te ꝛ non ſtas. ꝓice te
totū in deum ſecure ꝛ ſuſcipiet te ſanabit ꝛ ſaluabit te
Hec ſi continue intra te veraciter reuolueꝛ. plus tibi
ad btām vitā ꝯferēt. q̄ꝫ oēs diuitie. delicie. honores in
ſuꝑ ꝛ oīs ſapīa ꝛ ſcīa hui⁹ ſcl'i fallacꝫ ꝛ corruptibilis
mūdi ꝛ vite. etꝫ ſi in hijs excelleres oēs q̄ vnq̄ꝫ fuerūt

¶ Qr adherere debet hō deuotus deo nudato intel
lectu Capitulū ſextum

Et qr q̄ꝫto magꝫ te nudaueris a fantaſmati
bus ꝛ īplicationibꝫ exterioribꝫ mūdanis ꝛ ſen
ſibilibꝫ tāto magis aīa tua recuꝑabit vires et
interiores ſenſus ſuos vt ſapiāt ei q̄ ſurſum ſunt Diſ
ceq̄ abſtinere a fantaſmatibus ꝛ ymaginibus reꝝ cor
poraliū. qr ſuꝑ oīa placet deo mens nuda ab' hmōi for
mis ꝛ ſpēbꝫ. cui⁹ etiā delitie ſunt eē cū filijs hoim. vi
delicet q̄ a talibꝫ occupatōibꝫ ꝛ diſtractionibꝫ ꝛ paſſio
nibꝫ trāquilla pura ꝛ ſimplici mente ſibi intendūt va
cāt ꝛ adherēt Alioq̄n ſi in talib⁹ mēoria ymaginatio
ꝛ cogitatio tua ſepe vacat neceē ē vl' rebꝫ nouis vl' reli
quijs antiquoruz deliniri vel ſcðm alia obiecta varie
qualificari Vñ ſpūſſcūs aufert ſe a cogitationibus q̄
ſunt ſine intellectu Verus itaq̄ꝫ ihū xp̄i amator ſic de
bet eē vnit⁹ intellectu ꝑ bonā voluntatē diuine volun
tati ꝛ bonitati. ꝛ nudus ab oībus fantaſmatib⁹ ꝛ paſ
ſionibꝫ. vt nō aduertat ſi derideaẗ. diligaẗ vel q̄cquid
ſibi inferaẗ Voluntas nāq̄ꝫ bona oīa ꝯplet. ſuꝑ oīa eſt
Vñ ſi volūtas aſſit bona. ꝛ deo in intellectu pure cō

formis ⁊ vnita fuerit. nõ nocet ſi caro ⁊ ſenſualitas ⁊ exterior hõ moueat ad malũ. ⁊ torpeat ad bonuȝ. aut etiã ſi interior hõ tepet deuotõem affectare. ſed tm̃ fide ⁊ bona voluntate adherere deo in intellectu nude Et hoc facit ſi oẽm ĩpfectõem ⁊ nichileitatẽ ſuã aiaduertat. ⁊ cognoſcat bonũ ſuũ in ſolo creatore ꝯſiſtere. ⁊ cũ ſuis potẽtijs ⁊ viribꝫ ſe ac cũctas creaturas relinqͣt. atȝ ex toto ⁊ totã ſe in creatoreȝ ſuũ ĩmergit. ita ꝙ oẽs opatões ſuas dirigit pure ex toto in dñm deũ ſuũ. nec extra eũ qͣcꝙ querit. in quo ꝑcipit inueniſſe oẽ bonũ ⁊ oẽm felicitatẽ ꝑfectõis Et ſic trãſformat̃ quodãmõ ĩ deũ ꝙ nec cogitare nec ĩtelligere nec amare nec memorari pt niſi deũ ꝑiter ⁊ de deo. creaturas aũt alias ⁊ ſe ipm nõ videt niſi tm̃ in deo. nec diligit niſi ſolũ deum nec memorat̃ de eis vel de ſe niſi in deo. Hec ꝟo cognitio ꝟitatꝫ ſp facit aiam hũilẽ. ſeipam nõ aliũ iudicãtẽ. ſed ecõtra mũdana ſapia facit aiam ſuꝑbã vanã turgidã ⁊ vẽto inflatã Sit itaꝗ hec ſpũal' ⁊ fundamẽtalis doctrina. ꝙ accedẽs ad dei noticiã. ꝟultiũ ⁊ familiaritatẽ. ⁊ ſi vis deuȝ veraciter poſſidere. necẽ eſt ꝙ cor tuũ denudes oi amore ſenſibili. nõ tm̃ cuiuſcũꝗ ꝑſone ſed etiam cuiuſcũꝗ creature. vt ſimplici ac toto corde ꝑm oẽ tuũ poſſe tendas in dñm deũ tuũ creatorẽ. libere abſꝗ oĩ duplicitate cura ⁊ ſollicitudine. plena fiducia in ſola eius ꝓuidẽtia de oibꝫ. ¶ Qualiter cor ſit recolligendum intra ſe. Capitulũ. vij.

Reterea ſicut dr in libro de ſpũ ⁊ aia capitulo xxi. aſcendere ad deũ hoc ẽ intrare in ſeipſum Qui em̃ interiꝰ intrãs ⁊ intrinſecus penetrãs ſeipm trãſcendit. ille veraciter ad deũ aſcendit Ab huius ꝰ mũdi diſtractõibꝫ cor noſtrũ colligamꝰ ⁊ ad in

terioꝛa gaudia reuocemus. vt aliqñ in diuine ↄtēplati
onis lumine hoc figere valeam⁹ Nā hec ē vita ⁊ reqͥ
es coꝛdis nr̄i. cū in dei amoꝛe ꝑ deſideriū figit̃ ⁊ ei⁹ cō
ſolatiōe ſuauit̃ reficit̃. Sꝫ ꝙ in huius rei expꝫimētali
deguſtatōe multipl'r īpedimur. ⁊ nequaq̄ꝫ ad ip̄m per
tingere ſufficiamus. ratio in pꝛomptu ē. qꝛ mēs hūana
ſollicitudinibꝫ diſtracta non intrat ſe ꝑ memoꝛiā. fan
taſmatibꝫ obumbꝛata nō redit ad ſe ꝑ intellectū. ↄcu
piſcentijs illecta ad ſeip̄am nequaq̄ꝫ reuertit̃ ꝑ deſide
riū ſuauitatꝫ interne ⁊ leticie ſpūalis. iā totalit̃ ī hijs
ſenſibilibꝫ ⁊ p̄ñtibꝫ iacēs nō p̄t ad ſe tāq̄ꝫ ad ymaginē
dei intrare Opoꝛtet g̊ ⁊ necē eſt vt cū hūilitatꝫ reuerē
tia ac fiducia nimia mēs eleuet ſe ſupꝛa ſe ⁊ oē creatū
ꝑ abnegatōem oīm ⁊ vt dicat intra ſe. Quē ex oibus
⁊ pꝛe oībꝫ ⁊ ſuꝑ oīa q̄ro diligo appeto ⁊ deſidero. nō eſt
ſenſibilis neq̄ꝫ ymaginabilis. ſꝫ ſuꝑ oē ſenſibile ⁊ intel
ligibile nullo vnquā ſenſu eſt ꝑceptibilis. ſed pleno de
ſiderio totus deſiderabilis Nō inſuꝑ ē figurabilis. ſꝫ
intimo affectu ꝑfectiſſime appetibilis Nō eſt eſtimabi
lis ſed mūdo coꝛde totus affectibilis. qꝛ ſuꝑ oīa ama
bilis ⁊ delectabilis. infiniteq̄ꝫ bonitatꝫ ⁊ ꝑfectōis Et
tūc fert̃ in mētis caliginē. ⁊ alti⁹ intra ſe eleuat̃ ⁊ pfū
dius ingredit̃ Et hic modus aſcendēdi vſq̄ꝫ ad enig
maticū ↄtuitū ſanctiſſime trinitatꝫ in vnitate. vnitatꝫ
in trinitate in ihū xp̄o tāto eſt ardētioꝛ. q̄ꝫto vis aſcen
dens illi eſt intimioꝛ. ⁊ tanto fructuoſioꝛ q̄ꝫto affectu
pꝛimioꝛ. Quippe in ſpūalibꝫ illa ſunt ſuꝑioꝛa q̄ intimi
oꝛa quo ad expꝫientias ſpūales Quapꝛopter nūq̄ꝫ de
ſiſtas. nūq̄ꝫ q̇eſcas. donec future illi⁹ plenitudinis ali
quas vt ita dicā arras. ſeu expꝫientias deguſtes. ⁊ do
nec diuine ſuauitatꝫ dulcedinē ꝑ quātulaſcūq̄ꝫ p̄miti

as obtineas. ⁊ in odore ipſius poſt eā currere non deſi-
nas. donec videas deū deorum in ſyon In ſpūali em̄ ꝑfe-
ctu. ⁊ cū dei intra te vnione ⁊ adheſione nō q̄eſcas nec
retrocedas. donec aſſecutus fueris qđ intendis Exm
hui⁹ accipe in ſimili ab aſcēdentib⁹ montē naturalem
Si em̄ ſpūs noſter in hijs q̄ deorſum trāſeūt ſe ꝑ cupi-
dinē imerſerit. ſtatim ꝑ infinitas diſtractiōes ⁊ itine-
ra obliqua rapietur ⁊ a ſe quodāmō diuiſus diſſipat᷑.
⁊ q̄ſi in tot ſpargit᷑. quot ea ſt᷒ q̄ per deſideria ꝯcupiſcit
Hic motus ſine ſtabilitate. curſus ſine ꝑuētiōe. labor
ſine req̄e. Si ꝟo cor ⁊ ſpūs nr̄ ab hac infimorum infinita
diſtractōe q̄ deorſum eſt ꝑ deſideriū ⁊ amorē ſe traxe-
rit. ⁊ hec infima deſerens paulatim ſe intra ſe in vnum
imutabile ſufficiēs bonū colligēs ſecū eſſe didicerit et
ei inſeꝑabiliter quodā affectu inheſerit. tanto ãpli⁹ in
vnū colligit᷑ ⁊ fortificatur. q̄to magis agnitōe ⁊ deſi-
derio ſurſum eleuat᷑ ⁊ in ipſo ꝟo ſummo bono intra ſe
habituat᷑. donec tandē oīno imutabilis fiat. ⁊ ad illā
verā vitā q̄ ipe dn̄s deus ē imutabiliter ꝑueniat. vt ꝑ-
petue ſine oī mutabilitat᷒ ⁊ tp̄is viciſſitudine req̄eſcat
iam in illo intrinſeco ⁊ q̄eto ac ſecreto diuinitatis ma-
nerio. ꝑfecte collocatus intra ſe in xp̄o ihū. q̄ eſt via ad
ſe venientibus. veritas ⁊ vita ¶ Quō in quolibet
euentu hō deuotus ſe debeat deo ꝯmittere. Ca. viij.

Credo iam ⁊ arbitror vt ex hucuſq̄ deductis cognoſcas. q̄ q̄to magis magiſq̄ te nudaue-
ris a fantaſmatib⁹ ⁊ oīb⁹ reb⁹ mūdialib⁹ ⁊ cre-
atis. ac ꝑ bonā volūtatē intellectu deo vnitus fueris.
tanto magis ad ſtatū innocētie ⁊ ꝑfectionis appropin-
quas Quo q̄d melius. q̄due felicius ac iocūdi⁹? Sup
oīa ḡ valet vt teneas mentē nudā ſine fantaſmatib⁹

⁊ ymaginibꝫ ⁊ a q̄buſcūqꝫ iplicatōibꝫ. vt nec de mūdo nec de amicis nec de ꝓſperis nec de aduerſis pn̄tibꝫ ꝑteritꝫ vel futuris in te nec in aliīs. nec etiā nimis de ꝓpriīs pctis ſolliciteris. ſed cū quadā puritatꝫ ſimplicitate te eē cū deo extra mūdū nude cogita. ac ſi aīa tua iam eēt in eternitate extra corpus ſeꝑata. vtiqꝫ nō tractaret ſecularia nec curaret de ſtatu mūdi nec de pace nec de guerra nec de ſereno nec de pluuia. ⁊ plane nec de aliquo hui⁹ ſeculi. ſed ſoli deo ꝯformiter totaliter intēderet vacaret ⁊ inhereret Sic ſic ſuo modo vel nūc relinque corp⁹ tuū ⁊ oīa pn̄tia ⁊ futura creata. ⁊ defige aciem mētis ac ſpūs tui fixe ſcd̄m oē tuū poſſe nude et expedite in illud increatū lumē ab oībꝫ fantaſmatibꝫ ⁊ inuolutōibꝫ ac obnubilationibꝫ depurat⁹. ⁊ ſit ſpūs tuus tāqꝫ āgelus corꝑi alligat⁹ q̄ ꝑ oꝑatiōem carnis nō ipeditur nec cogitatōibꝫ vanis ac vagis īplicatur Fortificet g̈ ſe ſpūs ꝯtra quaſcūqꝫ tēptatōes vexationes iīurias. vt equanimiter incōcuſſe in vtraqꝫ fortuna ꝑſeueret in deo. Et cū adeſt turbatio. aut accidia vel mētis ꝯfuſio. non ꝓpterea inſoleſcas aut puſillanimis ſis nec ꝓpter hoc curras ad orōnes vocales aut alias ꝯſolatōes. ſed hoc ſolū vt reſuſcites te ꝑ volūtatem bonā in intellectu vt adhereas deo mēte. velit nolit ſenſualitas corꝑis Deuota nāqꝫ aīa ſic debet eē cū deo vnita. ⁊ ſuā volūtatē diuine volūtati tā ꝯformem hr̄e ⁊ facere ꝙ ſe cū nulla creatura occupet ſeu adhereat. ſicut dū nō erat creata. ac ſi nihil ſit p̄ter ſolū deū ⁊ ipſam aiam Et ſic vniuerſa ⁊ ſingula equanimiter de manu diuine ꝓuidētie ſecure infallibiliter accipiat. ſuſtinēs vniformiter in oībꝫ dn̄m in patientia tranq̄llitate ⁊ ſilentio Qua de re nudare mentē ab oībꝫ fantaſ-

matib9 ſup oīa valet ad vitā ſpūalem. vt ſis ꝑ bonā volūtatē vnitus deo in intellectu ⁊ ↄformis. Preterea nihil erit mediū inter te ⁊ deū. Qđ ſic ptʒ. qꝛ nec res aliqua ab extra. cū ꝑ votū volūtarie pauptatꝫ ablata ſit oīs rei poſſeſſio vſqꝫ ad vltimū. ⁊ ꝑ caſtitatis votū corpus. ⁊ ꝑ obīam volūtas ⁊ ipſa aīa. ⁊ ſic quodāmō nihil relinqtur quod mediat inter te ⁊ deum. Qꝛ aūt religioſus ſis ꝓbat ꝓfeſſio ipā. ſtatus tu9 ⁊ nūc habitus tu9 ⁊ tonſura. ⁊ ſilīa hmōi. ſed an fict9 an verus religioſus ſis. tu videris. Aīaduerte ḡ qꝫ graniter degeneres ⁊ pecces in dn̄m deū tuum ⁊ in oēm ſuā iuſticiā ſi ſecus egeris. ⁊ creature poti9 qꝫ creatori ipſi volūtate ⁊ amore inheſeris creaturā preponēs creatori.

¶ Cōtemplatio in deo quaten9 oib9 alijs exercitijs ē (ꝑponenda Ca. ix.

Et qꝛ oīa citra deū ſunt effectus ⁊ opus ipius creatoris habentia poſſe ⁊ eē. ⁊ qcqd ſunt ⁊ pn̄t limitatum. ⁊ vt ex nihilo ꝓducta nihileitatib9 circūdata. ⁊ ex ſe ad nihilū tendētia :nccārio momētꝫ ſingulis ſuū exiſtere conſeruari. opari ⁊ ſi qd in eis ē. ⁊ ſic ꝑ oīa ab ipo ſummo opifice deo recipientia tāqꝫ vere ex ſeipis ſibi ⁊ alijs iſufficientia. ad cui9 opatōeʒ ſunt ſicut nihil ad aliqd. finitū ad infinitū. Quapropter in ſolo eo. ⁊ circa eū. ⁊ ꝓpter eū. ⁊ in eū ſit oīs recta nr̄a ↄtēplatio vita ⁊ operatio. qui etiā vno volūtatis nutu poſſet ⁊ ſciret in infinitū oib9 mō creatis ꝑfectiora ꝓducere. Nulla ḡ ſiue ſcḋm intellectū ſiue ſcḋm affectū ↄtēplatio ⁊ amorꝫ fruitio vtilior ꝑfectior ⁊ felicior. qꝫ in ipo deo creatore ſummo ⁊ ꝓpo bono. a quo. in quo ⁊ ꝑ quē ⁊ ad quē oīa. ſibi et oib9 ſufficiēs ē in infinitū. q oīm in ſe ↄtinet ꝑfectiōes ſimpliciſſime ab etno. i ḡ nihil qđ nō ſit ipe. Apud quē

ꝛ ꝑ quē oīm īſtabiliū ſtāt cē.ī q̄ oīꝫ mutabiliū īmuta
biles manēt origines.necnō oīm rōnabiūm irrōnabiūm
q̄ꝫ atꝫ tp̄aliū in eo ſēpitne viuūt rōes. q̄ oīa ꝯplet vni
uerſa ſingulaq̄ꝫ ſe toto eſſentialiter īplet.cuiq̄ꝫ rei inti
mioꝛ eſt ꝛ p̄ſentialioꝛ ꝑ eſſentiā q̄ꝫ res ſibiipſi. in q̄ oīa
ſimul ſunt vnita. ꝛ in eo ſempiterne viuūt. Preterea ſi
ex infirmitate aut inuſitatōe intellect⁹ q̇s magis tene
tur in creaturis ꝯtēplari.tūc hec optima ꝟa ꝛ fructuo
ſa ꝯtēplatio videt hōi mortali poſſibilis.vt ſaltem in
cūctis ſuis ꝯtēplatiōib⁹ ꝛ meditatōib⁹ ſiue circa crea
turas ſiue circa creatorē fuerit.ꝯſurgat delectatio in
ip̄o creatore deo vno ꝛ trino intra ſe.vt inardeſcat ig
nis diuini amoris ꝛ ꝟe vite in ſe ꝛ in aliis ad meritū
felicitatis eterne vite. Aiaduertendū eſt etiam in hoc
differentiā inter ꝯtēplatōem catholicoꝝ fideliū ꝛ phi
loſophoꝝ gentiliū.q꞉ ꝯtēplatio philoſophoꝝ eſt ꝓpter
ꝑfectiōem ꝯtēplantis.ꝛ ideo ſiſtit in intellectu Et ita
finis eoꝝ in hoc ē cognitio ītellect⁹ Sꝫ ꝯtēplatio ſcōꝝ
q̄ eſt catholicoꝝ ē ꝓpt amorē ip̄i⁹.ſ.ꝯtēplati dei Idcir
co nō ſiſtit in fine vltimo in ītellectu ꝑ cognitōem. ſed
trāſit ad affectū ꝑ amorē Vn̄ ſancti in ꝯtēplatiōe ſua
hn̄t amorē dei tāq̄ꝫ p̄ncipaliter intentū.q꞉ felici⁹ ē eꝫ
dn̄m ih̄m xp̄m cognoſcere ꝛ hr̄e ſpūaliter ꝑ grāꝫ.q̄ꝫ ſi
ne grā corꝑalit vel etiā eēntialiter. Porro dū aīa ab
oīb⁹ abſtrahit ꝛ in ſeip̄am reflectit .ꝯtemplatiōis ocu
lus dilatat.ꝛ ſe ſcalā erigit ꝑ quā trāſeat ad ꝯtēplan
dū deū Ex qua ꝯteplatōe aīa inardeſcit ad bona cele
ſtia ꝛ diuina ꝛ ad eterna.ꝛ oīa tp̄alia a longe ꝓſpicit
tāq̄ꝫ nihil ſint Vn̄ qn̄ in deū ꝓcedim⁹ ꝑ viā remotōis
primo negamus ab eo oīa corꝑalia ꝛ ſenſibilia ꝛ yma
ginabilia. Scd̄o etiā ītelligibilia. ad vltimū hoc ip̄m

eſſe ſcdm ꝙ in creaturis remanet Sic ꝙ̄tum ad ſtatū vie ꝑtinet.optime deo ꝯiūgimur ſm̄ dyoniſiū Et hec ē caligo quā deus inhabitare dr̄ . quā moyſes intrauit ac ꝑ hāc ad lucē inacceſſibilē Uerū nō ꝑus qd̄ ſpūale ſed qd̄ aiale Jdeo ꝯſueto ordine ꝓcedendū eſt a labore actiōis ad qetē ꝯtēplatōis.a ꝟtutibꝫ moralibꝫ ad theoricas ꝛ ſpeculatiuas Deniqꝫ o aīa mea qd̄ occuparis circa plurima ſupuacue ꝛ ſꝑ in hijs eges? Intēde ꝛ ama hoc vnū optimū bonū in quo oē bonū. ꝛ ſufficit Infelix ē q̄ oīa ſcit p̄ter ipm̄ ꝛ habet.ipm̄ aūt neſcit Et ſi hec oīa ꝛ ipm̄ ſciat.nō ꝓpter hec ſed ꝓpter ipm̄ beatior. Uñ iohānis.xvij. Hec ē vita et̄na vt cognoſcāt te ꝛc̄ Et ꝓpheta Satiabor cū apparuerit gloria tua.

¶ Actualis deuotio ꝛ ſenſibilis nō tm̄ curanda eſt ſicut volūtate deo adherere. Capitulum.x.

PReterea nō multū cures actualē deuotōnem aut ſenſibilē dulcedinē vel lacrimas.ſed tm̄ ꝑ bonā volūtatē in intellectu ſis mēte cū deo intra te vnitus Quippe ſuꝑ oīa placet deo mens nuda a fantaſmatibꝫ.i.ymaginibꝫ ſpēbꝫ ac ſilitudinibꝫ rerū creatarū Decet nāqꝫ monachū eſſe alienū ab oī creatura.vt ſoli deo intra ſe nude ꝛ expedite intēdat vacet ꝛ adhereat Quobrē abneges temetipm̄ vt nude ſequaris xp̄m dn̄m deū tuū.q̄ ꝓ te pauꝑ.obediēs.caſtus. hūiliatus eſt ꝛ paſſus.in cui⁹ etiā vita ꝛ morte multi ſcādalizati fuerūt vt liquet ex decurſu euāgelij Preterea aīa ſepata a corpe nō aduertit qūo aut qd̄ agatur de ſuo corpe derelicto ſiue ꝯburat̄ ſiue ſuſpendat̄ ſiue maledicat̄.ꝛ nihil ꝓpter has iniurias corpi illatas cōtriſtat̄.ſed ſolū cogitat illud nunc eternitatis et illud vnū qd̄ dixit dn̄s in euāgelio neceſſariū Sic et tu te has

deas ad corpus tuū q̄ſi iā nō ſis in corpe. et cogita ſp̄
de eternitate aīe tue in deo. et dirige ſedule cogitatuꝫ
tuū in illud vnū de quo xp̄s dixit porro vnū eſt necārl
um. et ſenties ex hoc magnā grām ad mētis nudita-
tē et cordis ſimplificatōeꝫ acq̄rendā Uerūtamē iſtud
vnū eſt tibi p̄ſentiſſimū ſi te nudaueris a fantaſmati-
bus ꝛ q̄buſcūq̧ alijs īplicatōibꝫ. moxq̧ ſenties ſic eſſe
vicꝫ te nuda ꝛ expedita mente vacare ꝛ adherere deo
ꝛ vt ſic eris inuictus etiā in oībꝫ qualitercūq̧ inferri
pn̄t. ſicut ꝛ ſcti marrires. pr̄es ꝛ electi dei oēs. q꞉ deſpe
ctis oībꝫ ſolū cogitabāt aīe ſecuritatē ꝛ eternitateꝫ in
deo. ꝛ ita armati intus ꝛ ꝑ bonā voluntatē deo vniti
oīa mūdi ſpreuerūt ac ſi oīno aīa iam diuiſa eēt a cor
pore Ex hijs ḡ ꝑpende quātū p̄t bona volūtas cū deo
vnita. ymmo ꝑ illā aīe īpreſſionē deo et vt ſic ei⁹ a car
ne quodāmō ꝯtualē ꝛ ſpūalem diuiſioneꝫ. aīa reſpicit
a longe hoīem exteriorē ſuū tāq̧ nō ſuū. ꝛ ſic vilipēdit
oīa q̄ inferūtur ſibi vel carni ſue ac ſi fierent alteri vel
nō hoī Qui em̄ adheret deo vn⁹ ſpūs eſt cū eo Nūq̧
ḡ audeas oīno corā dn̄o deo tuo intra te aliq̄d cogita-
re vel ymaginari. qd̄ corā hoībꝫ erubeſceres vel audiri
vel videri ꝓpt̄ dei reuerentiā p̄ncipalē Eſt etiā hoc in
ſtū oēm tuū cogitatū ꝛ cogitatōem. ad ſolū deū erige-
re. eūq̧ tanq̧ nihil aliud p̄ter ip̄m ſit. ſola mentꝫ acie
intueri. ſicq̧ inherēdo frui. qd̄ eſt ꝑfecta inchoatio vite
future ¶ Qualiter tēptatiōibꝫ ſit reſiſtendū. ꝛ tri
bulationes qualiter ſuſtinende. Capi. xi.

PRoinde nemo accedēs ad deū ꝯo ꝛītegro cor
de eſt. q̄n vexatōibꝫ ꝛ tēptatōibꝫ ꝓbet̄ Idcirco
in oībꝫ tēptatōibꝫ vel hoc obſeruet̄ vt ſi ſentiat̄
nō ꝯſentiat̄ ꝛ patient̄ ac eq̄nimiter cū hūilitate ꝛ lōga

nimitate portet. Si ꝟo blaſphemie ſint ⁊ turpiſſime hoc oīno firmiter teneas ꝙ nihil melius aut verius cō tra eaſdē facere potes. q̄ꝫ oīno hmōi fantaſias ꝓ nihi lo reputare q̄ꝫq̄ꝫ blaſphemie nequiſſime ⁊ fediſſime et horribiles ſint. ſolū nō cura eas. ſed ꝓ nihilo reputa ⁊ ꝯtēpne. ⁊ tibi nō īputa. nec velis tibi ſuꝑ hmōi conſ ſciam formare Fugiet ꝓculdubio inimicus ſi eū ſic et ſuas factiones ꝯtēpſeris Suꝑbus em̄ eſt valde. non patit̄ ſe ꝯtēpni ⁊ ſperni. Oino g̊ talia penitus nō cura re ſummū eſt remediū. ſicut de muſcis volātib' ꝯ volū tatē coraꝫ oculis Prouideat g̊ ſuus ihū xp̄i tā facile non īportune fugere a facie dn̄i. ⁊ hinc inde indignari murmurare ⁊ q̄rulari ſuꝑ vnius muſce vexatōe vicꝫ le uis tēptatiōis ſuſpirionis triſticie ⁊ detractiōis inſuffi ciencie ⁊ cuiuſcūq̄ꝫ aduerſitatꝫ. cū ſola manu bonevo lūtatis in deū erecte pn̄t oīa hec fugari Nēpe ꝑ bonaꝫ volūtatē hꝫ hō deū in poſſeſſorē. ſcōs angelos cuſto des ⁊ ꝓtectores. inſuꝑ ⁊ ꝑ bonā volūtatē oīs tēptatio ſupat̄. ſicut muſca manu de caluicie capitis fugatur. Pax g̊ hoīb' bone volūtatꝫ. Proinde g̊ nec aliq̇d diti us offert̄ deo bona volūtate Quippe bona volūtas in aīa eſt origo oīm bonoꝝ ⁊ oīm mater ꝟtutū. quā q̇ hr̄e incipit ſecure hꝫ q̇cquid ei ad bn̄ viuendū opus ē. Si ergo volueris bonū ⁊ nō potes. factum deus ꝯpenſat. Igit̄ ſꝫm hoc et̄na lex incōmutabili ſtabilitate firma uit vt ī volūtate meritū ſit in beatitudine aut in miſe ria p̄miū atq̄ꝫ ſupplicium Dilectio em̄ eſt magna volun tas deo ſeruiendi. dulcis affectus deo placēdi. feruētiſſi mū deſideriū deo fruendi Demū tēptari non eſt pctm̄ ſed materia exercēde ꝟtutis. vt hō ad multa bona ꝓfi ciat tēptatōe. cū tota vita hōis ſuꝑ terrā tēptatio ceno

ſeatur. ¶ De amore dei ꝙ̄ efficax ſit Ca. xij.

Nimuero oia ſupradicta ꝛ quecūꝙ̄ ſaluti neceſ-
ria nō meli⁹ nec ꝓpinqui⁹ nec ſalubrius ꝑfici
pn̄t niſi ꝑ amorē. Per quē ſuppleri pōt oīs ne-
ceſſarij ad ſalutē indigētia. ꝛ in eo habet͛ oīs boni ha-
būdantia. nec deeſt ſummi deſiderij pn̄tia. Quippe ſo-
lus amor eſt quo ꝯuertimur ad deū. trāſformamur in
deū. adheremus deo. vnimur deo vt ſimus vn⁹ ſpūs
cū eo ꝛ btificemur hic in gr̄a ꝛ ibi in gl̄ia ab eo ꝛ ꝑ eū.
Amor eni̅ ipſe non q̇eſcit niſi in amato Qđ fit cū obti-
net ip̄m poſſeſſione plenaria atꝫ pacifica. Nēpe amor
ip̄e ꝗ ꝛ charitas ē via dei ad hoīes. ꝛ via hoīs ad dm̄
ꝛ māſionē deus hr̄e nō p̄t vbi charitas nō eſt Si igit͛
charitatē habem⁹ deū habem⁹. qꝛ deus charitas eſt
Proinde nihil amore acutius. nihil ſubtili⁹ aut pene-
trabilius. nec q̇eſcit donec naturaliter totaꝫ amabilis
penetrauerit ꝟtutē ꝛ ꝓfunditatē ac totalitatē. ꝛ vnuꝫ
ſe vult facere cū amato. ꝛ ſi fieri p̄t vt hoc idem ip̄e ſit
qđ amatū. Et ita nullū patit͛ mediū inter ſe ꝛ obiectū
dilectū qđ amat qđ eſt deus. ſed vehemēter tēdit i eū
Et ideo nūꝙ̄ q̇eſcit donec oīa trāſeat ꝛ ad ip̄m in ip̄m
veniat Eſt eni̅ amor ip̄e ꝟtutis vnitiue ꝛ trāſformati-
ue. trāſformās amantē in amatū ꝛ econtra. vt ſit vnū
amatoꝝ in altero ꝛ ecōuerſo inꝗ̄tum itimius p̄t. Qđ
liquet p̄mo ꝗ̄tū ad vires apprehenſiuas qualit͛ ama-
tū ſit in amāte. vicꝫ in ꝗ̄tū dulciter ꝛ delectabilter re-
uocat͛ in apꝑ̄henſiōe amātis. ꝛ eregione ꝓut ſcꝫ amās
nitit͛ ſingula q̄ ad amatū ꝑtinēt nō ſupꝑficialr͛ ſed itrin-
ſecus diſcernere ꝛ quaſi ad interiora eius ingredi Sꝫ
ꝗ̄tū ad vires appetitiuas ꝛ affectiuas amatū dicitur
in amante ꝓut vicꝫ eſt in affectuoſa eius ꝯplacētia. ꝛ

in iocūda eius delectatōe interius radicata. Econuerſo
amās ē in amato toto deſiderio ⁊ ꝯformitate ſcđm idē
velle ⁊ nolle ⁊ in eodē gaudere ⁊ triſtari tāq̄ idē ipe.
Trahit enim amor quia fortis eſt vt mors dilectio
amantem extra ſe. ⁊ collocat eum in amato faciens
ei intimiſſime inherere. Plus eñ eſt anima vbi amat
q̄ vbi animat. qꝛ ſic eſt in amato ſm̄ ꝓpriā naturā rō-
nem ⁊ volūtatē. ſed in eo qđ aīat tm̄ eſt ſm̄ q̄ ē forma.
qđ etiā brutis ꝯuenit. Nō eſt ḡ aliud qđ nos ab exteri-
orib⁹ ſenſibilib⁹ intra nos. ⁊ exinde in ihū xp̄i ītima et
diuina trahit. q̄ amor xp̄i. q̄ deſideriū dulcedis xp̄i.
ad ſentiendū. ꝑcipiendū ⁊ deguſtandū p̄ntiā diuinita-
tis xp̄i. Nō itaq̄ aliud ē q̄ amoris vis q̄ etiā aīam de
terris ad faſtigia celi celſa ꝑducit. Nec ad ſūmmā btī-
tudinē q̄s ꝑuenire p̄t. niſi amore ⁊ deſiderio ꝓuocante.
Ipe etiā amor ē vita aīe. veſtis nuptialis. ⁊ ꝑfectio ip-
ſius in quo oīs lex ⁊ ꝓphē vnde ⁊ dn̄i edictum pendet.
Vn̄ apl's ad corinthios. Plenitudo legis eſt dilectio.
Et prima ad thimotheum. finis precepti eſt caritas

¶ Qualiter cor ſit recolligendum intra ſe vel orōnis qualitas ⁊ vtilitas. Capi. xiij.

Preterea cū ad hec ⁊ ad q̄cūq̄ alia bona oīno
ſimus ex nobis inſufficiētes. nec aliq̄d de no-
bis ipi dn̄o deo (a quo ſolo oē bonū) exhibere
poſſum⁹ qđ nō ſit ꝑus ſuū. ſolo vno excepto qđ ſupeſt.
Q̄admodū ipe ꝑ ſe bn̄dicto ſuo ore etiā ⁊ exēplo nos ī-
ſtruere dignatus ē. vt vicʒ in oī caſu ⁊ euentu ad ipaʒ
orōnem recurram⁹. ſicut rei. miſeri. paupes. medici. in-
firmi. inopes. ſubditi. ſerui. ⁊ filij ac totaliter in nobiſ-
ipſis deſolati hūilima mētis ꝓſtratione in timore ⁊ a-
more recollecte ⁊ cōpoſite maturo ſp̄o nudoq̄ affectu

erubeſcentie.cū magnitudine deſiderij ꝛ ardore necnō
in gemitu cordis ꝛ ſimplicitate ꝛ ſinceritate mētꝫ ſup
plicemus ꝛ exponamꝰ ſibi plena cū fiducia vndiqꝫ no
bis imminētia ꝑicula. ita dumtaxat vt expedite ſecure
ꝛ nude nos ei totaliter vſqꝫ ad vltimū fideliter cōmit
tamus ꝛ offeramus tāqꝫ ſe ꝛ ꝑ oīa ſui.nihil nobiſipis
reſeruātes.vt impleat in nobis illud btī patris yſaac q̄
loqtur de hac ipa orone dicens Tūc erimus vnum in
deo.ꝛ dn̄s deus erit in nobis oīa in oībꝫ ꝛ ſolus. qn̄
illa ſua ꝑfecta dilectio qua prior ille nos dilexit in no
ſtri quoqꝫ cordis trāſierit affectū Qd̄ ita fiet.cū nobꝫ
oīs amor.oē deſideriū.oē ſtudiū. oīs conatus. deniqꝫ
oīs cogitatio nr̄a.oēqꝫ qd̄ videmus.loqmur. qd̄qꝫ ſpe
ramus deus erit Illaqꝫ vnitas que nūc eſt pr̄is cū fi
lio.ꝛ filij cū pr̄e in nr̄m fuerit ſenſum mentēqꝫ trāſfuſa
vt quēadmodū ille nos ſincera ꝛ pura atqꝫ indiſſolubi
li caritate diligit.nos quoqꝫ ei ꝑpetua ꝛ inſeꝑabili di
lectione iūgamur.ita ſcꝫ eidem copulati vt quicquid
ſperamꝰ quicquid intelligimus quicquid loquimur
ꝛ oramus deus ſit Hec ḡ intentio hic conatꝰ ꝛ finis
ſpūalis hoīs eē debet vt ymaginē future btītudinis ī
hoc corruptibili corꝑe poſſidere mereat.ꝛ quodāmodo
arrā illiꝰ celeſtꝫ btītudinis.ꝛ ꝯuerſatiōem glorie inci
piat in hoc ſclo p̄guſtare Hic īquā finis totiꝰ ꝑfectio
nis eſt. vt eouſqꝫ extenuata mens ab oī ſitu carnali ad
ſpūalia quotidie ſublimet. donec oīs cōuerſatio oīſqꝫ
volūtas cordis vna ꝛ iugis efficiat oro Cūqꝫ ita mēs
depoſita fece terrena ad deuꝫ in quo ſolo ſemꝑ defixa
debet eſſe intētio ſpūalis hoīs reſpirauerit (cui ab illo
ſummo bono vel ꝑua ſeꝑatio mors pn̄s ac ꝑnitioſiſſi
mus interitus eſt credendus) p̄miſſaqꝫ fuerit trāquil

litate fundata. vel ab oīm carnaliū paſſionū nexibus abſoluta. ⁊ illi vni ſummoq; bono tenaciſſima adheſerit intentione. aplicū illud īplebit. ſine intermiſſiōe orāre. ⁊ in oī loco leuātes puras manus ſine ira ⁊ diſceptatiōe Hac em̄ puritate (ſi dici pōt) ſenſu mentis abſorpto. ac de terreno ſitu ad ſpūalez ſiue āgelicā ſimilitudinē transformato. qcq̄d in ſe recepit qcq̄d tractauerit q̄cq̄d egerit puriſſima atq; ſinceriſſima oratio erit Hec deinde ſi ꝯtinuaueris indiſrupte q̄ſadmodū vſq; ab initio diſſeruimus erit tibi in tua introuerſiōe ⁊ recollectione iā facile ac promptū ꝯtēplari ac frui. ſicut viuēre in natura ¶ Conſcientie atteſtatio in omni iudicio requirenda eſt. Capi. xiiij.

Demū ad ſpūalem mentis ꝑfectōem puritatē ⁊ trāquillitatē in deo ꝓſequendā. nō mediocriter ad hoc ꝓficere videt᷑. vt in oī qd̄ de nob; dr̄ ſentit᷑ ⁊ agit᷑ ſp̄ tacite ad interiora mentis archana recurram⁹. ⁊ inibi ab oīb; alijs abſtracti. ⁊ intra nos totaliter recollecti ſtatuamus nos in cognitōem veritatis ante nos. ⁊ vtiq; inueniemus atq; videbimus penitus nihil ꝓficere nobis. ſed plurimū obeſſe. ſi laudati vel honorati ab extra fuerim⁹. ⁊ ab intra in ꝟitatis cognitione de nobis culpabiles ⁊ rei exiſtimus Et ſicut tūc nihil ꝓdeſt ſi quēpiā ab extra hoīes laudāt et ꝯſcia ab intra accuſat. ita e regione nihil obeſt ſi ab extra quis ꝯtēptus vituꝑatus ⁊ ꝑſecutus fuerit. ab itra tn̄ innocēs irrep̄henſibilis ⁊ innoxius exiſtat. ymmo q̄ꝫ plurimū ſuꝑ hec cū patientia ⁊ ſilentio ⁊ quiete nō īmerito in dn̄o gratulari h3. ſiqdem nulla nocebit aduerſitas vbi nō dn̄atur iniq̄tas Et ſicut nullū malū īpunitū ita nullū bonū irremuneratū Neq; cū ypocri

tis velimus mercedē ꝛ premiū expectare vel recipe ab
hoib. ſed ſolū a dño deo. nō in pñti. ſed in futuro. non
trāſitorie in tpe ſed in eternitate Liquet ḡ ꝙ nec mai⁹
aliqd nec melius. ꝙ̄ ſp in oī tribulatione ꝛ euentu ire
ad interiora mentis ſecreta. ꝛ ibi inuocare ipm dnm ie
ſum xpm adiutorē in tēptatōib ꝛ tribulatōib ac ibi
hūiliari in ꝯfeſſione pcti. ꝛ laudare ipm deum ꝛ pſem
corripientē ꝛ ꝯſolantē: inſup et oīa et ſingula in ſe vel
in alijs proſpera ſiue aduerſa equanimiter accipe expe
dite ꝛ ſecure de manu ſue infallibilis prouidentie aut
diſpoſitōis ordinate Ex qb ſeqtur etiā pctōꝝ remiſſio
amaritudinis expſſio. collatio dulcedinis ꝛ ſecuritatꝫ.
infuſio grē ꝛ mīe. attractio ꝛ corroboratio familiarita
tis atꝫ habūdans de ipſo ꝯſolatio firmaqꝫ adheſio ꝛ
vnio Sꝫ nec velimus imitari eos q p ypocriſim ꝛ mo
re pharizaico ſeipos carius ꝛ aliter videri. haberi et
apparere ab extra corā hoib ſatagūt. ꝙ̄ ab intra in ṽi
tate de ſe didicerūt. qd quidē extreme dementie eſt. ſic
vicꝫ querere appetere aut expetere laudē hūanam vel
gloriā a ſe vel ab alijs. cū nihilominus interius reple
tus ſit illecebris ꝛ pctīs grauiſſimis Et certe qui poſt
hmōi vaniſſima currit. fugient ab eo pdicta bona. et
dedecus incurrit. Sp ḡ pre oculis tuis habeas mala
tua ꝛ iidoneitatē tuā. ꝛ cognoſce te vt hūilierꝫ. ꝛ tāqꝫ
pipſima īdigniſſi⁹ viliſſi⁹ abiectiſſimūqꝫ ab oib hrī
nō refugias ꝓpter grauiſſima pctā ꝛ maxia mala tua
Qua de re reputa te inter alios vt ſcoriam inter aurū
zizaniā inter triticū. paleā inter grana. lupū iter oues.
ſathan inter filios dei Sed ne velis reuereri ab alijs
alijſqꝫ pferri. imo poti⁹ toto corde ꝛ ſpū fuge virus hu
ius peſtilentie. venenū laudis. reputatōem iactantie ꝛ

oſtentatōis.ne vicȝ iuxta ꝓphā laudet peccoꝛ in deſi-
derijs aīe ſue Et yſaie.iij. Qui beatū te dicūt ipi te de
cipiūt.ꝛ viā greſſuū tuoꝝ diſſipant Et dn̄s luce ſexto.
Ve cū benedixerint vobis hoīes

¶ Contēptus ſui qualiter cauſetur in hoīe.ꝛ q̄ꝫ
vtilis ſit. Capi.xv.

PRoinde quāto q̄s vilitatꝫ ſue cognitoꝛ eſt tā-
to plus ꝛ limpidius diuine maieſtatis ē inſpe
ctoꝛ Et q̄ꝫto aliq̄s ꝓpter deū ꝟitatē ꝛ iuſticiā
ſibiipſi in oculis ſuis eſt vilioꝛ.tāto in oculis dei eſt p̄-
cioſioꝛ Quapꝛopter ſtudeamus toto deſiderij conatu
nos viliſſimos reputare ꝛ credere indignos omni be-
neficio.nobis diſplicere.ſoli deo placere.ab alijs īdig
niſſimi ꝛ viliſſimi reputari.inſup ſup tribulatiōib9.af-
flictionib9 ꝛ iniurijs nō moueri. nec ſup hmōi inferen-
tes ꝯturbari.nec cogitatōib9 ꝯtra eos inuolui vel īdig
nari.ſed equo aīo credere velis te cūctis iniurijs vili-
penſionib9 flagellis ꝛ derelictionib9 eſſe dignuȝ Nam
reuera q̄ vere ſcd̄m deū penitet ꝛ luget ille ab oīb9 ho-
noꝛari ac diligi abhoꝛret.nec ſubterfugit nec rēnuit ſe
quodāmodo odiri.ꝯculcari deſpici vſq; in finē.vt ve-
re humilietur ꝛ puro coꝛde ſoli dn̄o deo ſincere adhe-
reat Verūtamen ad dn̄m deū ſolū diligendū ꝛ ſeip̄m
ſup oīa abhoꝛrendū. ꝛ ab alijs appetere vilipendi nō
req̄ritur laboꝛ extrinſecus.nec coꝛpis valitudo.ſed po
tius ſolitudo coꝛpis ꝛ quies. laboꝛ coꝛdis ꝛ q̄es men
tis.vt ſcȝ laboꝛe coꝛdis ꝛ affectione mentis intime ſur
gat.ꝛ coꝛpaliter ſe ab illis infimis euellat.ꝛ ſic ad ce-
leſtia ꝛ diuina ſurgat ꝛ aſcendat Nempe hoc faciētes
mutam9 nos in deū Et p̄cipue tūc fit.qn̄ ex coꝛde eli-
gimus ſine iudicio.dānatione ꝛ ꝯtēptu proximi nos vt

D

ꝑſpſima ⁊ obpꝛobꝛiū ab oīb⁹ eſtimari. ymmo ab oīb⁹
tanq̄ꝫ lutū fedū abhoꝛreri q̄ꝫ ꝗbuſcūq̄ꝫ delitijs habun
dare vel ab hoīb⁹ honoꝛari aut eleuari ſeu qualicūq̄ꝫ
coꝛꝑali ⁊ trāſitoꝛia ſoſpitate vel ꝯmodo ꝑfrui. nec aliā
p̄ñtis hui⁹ moꝛtalitatis ⁊ coꝛꝑalis vite ꝯſolationē de
ſiderare q̄ꝫ nr̄as offenſiones culpas ⁊ pctā ſine inter
miſſione lugere deplangere ⁊ ploꝛare. ꝑfecte nos vilipē
dere ⁊ ānihilare ⁊ de die in diem ab alijs magis ma
giſq̄ꝫ viliores hēri. ⁊ in oī vilitate indigni in noſtrꝭ ocul
quotidie fieri. vt ſoli deo placeamus eūq̄ꝫ ſolū diliga
mus ſicq̄ꝫ ei adhereamus. nec circa aliquid velimus
affici niſi ſolū circa ip̄m dn̄m iheſum xp̄m ꝗ ſolus ia
ceat ī nr̄o affectu. nec de vllo ſollicitari ⁊ curare niſi de
ip̄o in cui⁹ ditione ⁊ ꝓuidentia vniuerſa ⁊ ſingula cūr
runt ⁊ ſubſiſtūt Non ḡ tui erit amodo deliciari. ſed ve
re toto coꝛde lugere Quobꝛem ſi nō luges ꝓpter hoc lu
ge. ſi ṽo luges ꝓpter hoc magis lamentare quia dolo
ris cauſam tibi ſuꝑinduxiſti pꝛopter tuas offenſiones
maximas ⁊ pctā infinita Sicut ḡ non ſollicitudinem
gerit ſuꝑ ſpeculatoꝝ diſpoſitionē ꝗ ſnīam ſuſcipit con
dempnatus. ſic ꝗ lamētatur ⁊ efficaciter luget neq̄ꝫ de
licijs neq̄ꝫ ire aut gloꝛie vel indignationi vel hmōi ali
ꝗñ attendat Et ſicut alia ciuiū. alia ſunt dāpnatoꝛuꝫ
habitacula. ita lugentiū ⁊ habentiū ad penā obligan
tia delicta. ſtadio ⁊ inſtitutio ab innoxijs ⁊ nō obliga
tis aliena penitus debet eē ⁊ remota. Alioqn nō eſſet
differentia rei obnoxij ⁊ innocentis in ꝯpenſatione ⁊ ſa
tiſfactionis pena. q̄ tñ magna erat in p̄uaricatiōis cul
pa. ⁊ libertoꝛ eſſet iniuſticia q̄ꝫ īnocentia. Oīa ḡ abne
ganda. oīa ꝯtempnenda. oīa excutienda ⁊ vitanda. vt
plena fide bonū luctui penitentie iaciatur fundamētū

Igitur in veritate ihesum xp̄m diligēs ⁊ post eum lu-
gens ⁊ eū in corde ⁊ corpe portans. in v̄itate dolorem
de ſuis pctis ⁊ offenſionib⁹ hn̄s. in veritate futurū reg
nū pcipe inquirens. necnō in vera fide memoriam tor-
mentoꝝ ⁊ iudicij eterni poſſidens. ⁊ ſui exitus timorē
⁊ memoriam firmiter pfecteqꝫ reaſſumens non vlteri-
us conabitur nec curabit nec ſollicitus erit de aliquo
alio Propter qđ qui ad btām īpaſſibilitatē ⁊ ad deū
currere feſtinat. oī die in qua nō maledicitur ⁊ ɔtēpnit
ſe multū dampnū arbitrek ſuſtinuiſſe Impaſſibilitas
aūt eſt. a vitijs ⁊ paſſionib⁹ libertas. cordis mūditia ⁊
v̄tutū ornatus Eſtima te igit iam mortuū quē nō am
bigis de neceſſitate moriturū Et poſtremū. argumentū
omniū cogitationū. locutionū. opm tuoꝝ an ſm̄ deum
ſint. ſit tibi inditium hoc. vicꝫ ſi in hijs magꝫ hūilis et
intra te ⁊ in deo plus recollectus ⁊ ɔfortatus fueris.
Si aūt aliter in te reppereris ſuſpectū tibi ſit ne nō ſis
ſcd̄m deū. nec ſibi acceptū nec tibi pficuū

¶ Prouidentia dei qualiter ad oīa ſe extendat.

Capitulum. xvi.

Verūtamen vt iuxta pfata ſine īpedimento ex-
pedite ſecure ⁊ nude in dn̄m deuꝫ nr̄m libere et
tranquille feramur ɔiungamur ⁊ vniamur ei-
qꝫ firmiter adhereamus. equanimiter in pſperis ⁊ ad
uerſis in vita ſiue in morte. opus eſt vt cūcta ⁊ ſingu-
la indiſcuſſe ſue infallibili prouidētie indubie ɔmitta-
mus ⁊ certiſſime Nec mirū. cū ipē ſolus ſit q̄ oib⁹ dat
eſſe poſſe ⁊ opari. i. ſubſtantiā. v̄tutem. ⁊ opationē. ſpe-
ciem modum ⁊ ordinē in numero pondere ⁊ menſura.
Preſertim cū ſicut opus artis preſupponit opus natu-
re. ita opus nature pſupponit opus dei creantꝫ ɔſeruā-

tis ordinantꝫ ⁊ adminiſtrãtis.eo ꝙ ipſius ſolius ſit in
finita potentia ſapīa bonitas ⁊ eſſentialis mīa iuſticia
⁊ ꝟitas caritaſqꝫ īmutabilis eternitas ⁊ immenſitas
Nulla ergo res poteſt ꝓpria ꝟtute ſubſiſtere.nec agere.
niſi agat in ꝟtute ipſius dei.ſcꝫ p̄mi mouentis p̄mi pn-
cipij.qui eſt cauſa oīs actionis.⁊ oꝑatur in omni agē-
te Quippe quantū ad rōnem ordinis ꝑtinet deus im-
mediate oībus prouidet.⁊ vſqꝫ ad vltima ſingularia
Nihil igitur a maxio vſqꝫ ad minimū ſempiternā dei
ꝓuidentiam effugit nec declinat.etiā ſiue in naturali-
bus ſiue in voluntarijs ſiue in caſualibꝫ ſiue in fortui-
tis ſiue in de ſe intentis. Sed nec aliquid deus facere
poteſt q̇n ſub ordine ſue ꝓuidentie cadat.ſicut non pōt
facere aliq̇d quod eius oꝑationi nō ſubdatur Exten-
dit igitur ſe prouidentia diuina ad oīa ⁊ ſingula.etiaꝫ
vſqꝫ ad hoīm cogitata Qua de re iuxta illud p̄ma pe-
tri quinto.Oēm ſollicitudinem veſtram ꝓicientes in
eū qm̄ ipſi cura eſt de vobis Et rurſum ꝓpha Jacta co-
gitatū tuū in dn̄o.⁊ ipē te enutriet. Et eccleſiaſtici 2°.
Reſpicite filij hoīm ⁊ ſcitote.qꝛ nullus ſperauit in do-
mino ⁊ ꝯfuſus eſt.ꝑmanſit in mandatis eius ⁊ dereli-
ctus eſt Et dn̄s ait Nolite ſolliciti eſſe dicentes quid
manducabimus ⁊c̄ Quicq̇d ergo ⁊ quātūcunqꝫ mag-
nū a deo ſperare poſſumus.erimus ſine dubio accep-
turi ſcd̄m illud deuteronomij quinto. Oēm locū quē
calcauerit pes veſter veſter erit.Quia quātūcūqꝫ deſi-
derare quis poterit tm̄ eſt accepturus.⁊ quatenus fi-
dutie pedem porrexerit.eatenus poſſidebit Unde ber-
nardus Autor oīm deus tante habūdat viſceribꝫ pie-
tatis.vt ad quantācunqꝫ grām fidutie ſinū extendere
poterimus tantū erimus ſine dubio accepturi. Unde

Marci.xi. Quecūq orantes petitis credite q accipi
etis ⁊ euenient vobis Porro quāto hec fiducia in deū
fortior eſt ⁊ instantior ⁊ quāto in deo cū humilitate et
reuerentia ſe violentius erigit. tanto ſecurius ⁊ habū
dantius ⁊ citius quod ſperabat īpetrabit ac obtinebit
At vero ſi inter hec ꝓpter multitudinem ac magnitudi
nem pctōꝝ fiducia in deū ſe erigere tependo retardat
nīa aduertat q̊ hmōi eſt ꝙ oīa poſſibilia ſunt apud deuȝ
⁊ qd̄ vult necē eſt ꝙ fiat. ⁊ qd̄ nō vult. īpoſſibile eſt vt
fiat Et ꝙ tam facile eſt ei tam īnumerabilia pctā q̄n
tūcunq enormia remittere ⁊ delere ſicut vnū peccatū.
Et ſicut pctōr nō poteſt quantū in ſe ē ab īnumerabi
lib pctīs ſurgere ⁊ ſe ab eis excutere ⁊ abſoluere. ſic
nec ab vno pctō Non eñ poſſumus non ſolū facere. ſȝ
nec cogitare bonū a nobis quaſi ex nobis. ſed hoc ex
deo eſt. Attñ vtriq multū ꝑiculoſius eſt. plurib irreti
tū eſſe peccatis. ceteris parib q̄ vno ſolo Quia nullū
malum īpunitum. ⁊ cuiq pctō mortali debetur infini
ta pena. ⁊ hoc de rigore iuſticie. eo ꝙ qd̄libet tale pec
catū ſit ꝯtra deū. qui eſt actu infinite reuerentie digni
tatis ⁊ honorificentie Preterea ſcd̄m aplm̄ ſcit dñs q
ſunt eius. ⁊ impoſſibile eſt aliquem illorum ꝑire inter
quoſcūq amfractus ⁊ fluctus erroꝝ. ſcandaloꝝ. ſciſ
matum. perſecutionum. diſcordiarum. hereſum. tri
bulationū. aduerſitatū atȝ temptationū qualiūcunq.
eo ꝙ nūerus electoꝝ ſuoꝝ ⁊ terminus meritoꝝ ſit eter
naliter ⁊ īmutabiliter ab eo ꝓuiſus. in tm̄ vt etiaȝ oīa
bona ⁊ mala ꝓpria ⁊ aliena proſpera ⁊ aduerſa eis co
operantur in bonum. niſi forte in hoc ꝙ glorioſiores ⁊
ꝓbatiores appareant in aduerſis Secure ergo ⁊ expe
dite ſingula ⁊ cūcta ꝯmittamus plena cū fiducia diui

ne ꝓuidentie. q̄ idcirco ꝑmittit mala qualiacūqȝ qua-
litercūqȝ fieri. ⁊ bonū eſt ⁊ bene fit vt ſinat ea fieri. nec
fierent niſi permitteret ea fieri. nec aliter nec plus fieri
poſſunt niſi in quātū ꝑmittit. quia ſcit pōt. ⁊ vult ea in
melius ꝯuertere ⁊ diſponere. Sicut em̄ eius oꝑatione
oīa bona fiunt. ſic eius ꝑmiſſione oīa mala bona fiunt
vt certe ex hoc appareat eius potentia ſapiētia clemē-
tia ꝑ reparatorē xp̄m. mia ⁊ iuſticia. ꝟtus gratie et de-
fectus nature. pulchritudo vniuerſi ꝯparatione oppoſito-
rum. laus bonoꝝ reproboꝝ malitia atȝ pena. Similiter
in peccatore ꝯuerſio. ꝯtritio. ꝯfeſſio. ⁊ penitentia. manſu-
etudo dei. pietas ⁊ caritas lauſqȝ eius ⁊ bonitas Nō
tn̄ eis ſemꝑ cedit in bonū qui male agūt. ſed vt coiter
in ꝑiculum magnum ⁊ maximū malum priuationis
ſcȝ gratie ⁊ glorie ⁊ incurſionis culpe ⁊ pene. nōnūq̄
etiam eterne. a qua nos cuſtodiat ihesus criſtus amē.

¶ Explicit liber dn̄i Alberti doctoris magni
de adherendo deo nudato intellectu ⁊ affectu ⁊
vltima ⁊ ſumma ꝑfectione hominis quantū in
hac vita poſſibile eſt. Impreſſꝯ per me Johan-
nem Landen ciuem felicis ciuitatis colonieñ.
in platea ſancti Gereonis in domo facultatis
artium (rubea porta dicta) ꝯmorantem Anno
domini Milleſimo quingenteſimodecimo de-
cimo die Januarij.

¶ Legiť de quodã magno doctore qui deſiderauit
a deo ſcire que eſſet ꝯpendioſioꝛ ⁊ breuioꝛ via ad deuꝫ
veniendi in hac vita Pro hac re octo annis ingenti ⁊
ardenti deſiderio dñm ſupplicit̃er exoꝛauit vt ſibi dig
nareť hoc reuelare. In octauo aũt anno reſponſuꝫ ac⸗
cepit a deo vt iret mane ad eccleſiã ⁊ inueniret ibi pau
perẽ. ſuũ deſideriũ ſibi indicantẽ Venit ergo magiſter ille
ante eccl'am ⁊ inuenit ibi pauperẽ viliſſimis veſtibꝫ ve
ſtitũ. nudũ pedibꝫ valde ꝯfractis ⁊ vulneratis. Mgr̃
ſalutauit eũ dicẽs. Deus ꝯcedat tibi bonũ mane Ad
quẽ pauꝑ dixit Nunꝙ̃ habui malũ mane. Mgr̃ ait
Deꝰ te felicẽ faciat. quõ ſic mihi rñdes Rñdit pauper
Ego nũꝙ̃ fui miſer nec miſerabilis. Ad quẽ mgr̃ ite⸗
rũ dixit Deꝰ ꝯcedat tibi bonam fortunã. quõ ſic mihi
rñdes: Rñdit pauꝑ Ego nũꝙ̃ habui malã fortunam
Quia ſcio cũ deo ꝯuerſari ꝙ oĩa proſpera ⁊ aduerſa e⸗
quanimiter ⁊ libenter ⁊ gratanter ſuſtineo. ⁊ intelligo
ab eo oĩa bene fieri. quia ſi voluerit vt ſim infirmꝰ vel
ſanus. in noĩe dñi. Si pauꝑ vel diues in noĩe dñi. Si
vitã dederit vel moꝛtem. in noĩe dñi Si vixerint ami⸗
ci vel obierint. in noĩe dñi Siue ſit aura ſerena ſiue tur
bida. in noĩe dñi Tũc interrogauit eum mgr̃ dicens.
Quid diceres ſi te deus vellet ponere in inferno: Re⸗
ſpondit pauꝑ. Tam libenter eſſem in inferno ſicut in
celo. qꝛ deus ita potens eſt mihi dare brõꝝ requieꝫ in
inferno ſicut in celo. quia ita ꝯiunctus ſum deo ꝑ ſini⸗
ſtrũ brachiũ ad eiꝰ hũanitatẽ. ꝙ ab eo ſeꝑari nõ poſſũ.
⁊ ꝑ dextrum brachiũ ad eiꝰ diuinitatẽ vt oĩno aliud
velle nõ poſſum ꝙ̃ qꝺ deus vult. Quapꝛopter dico et
fiducialiť. ſi oĩno decreuerit me ponere in iferno ꝙ opꝫ
eũ me ſequi ⁊ eẽ ibi mecũ. Tũc intellexit magiſter ille

q̄ sua submissio in oib' diuine volūtati est via proximi or z ɔpendiosior ad deū ꝑueniendi q̄ in hac vita possit inueniri. ¶ Tūc interrogauit eū iterū mgr̄ dicens. Unde huc venisti. Rn̄dit paup. A deo. Dixit ei magister Ubi inuenisti eū. Rn̄dit paup Ubi oēs creaturas dimisi ibi deū inueni. qr semꝑ opz q̄ hō reꝑiat creatorē vel craturam. Dixit ei mgr̄. Ubi dimisisti eum. Rn̄dit paup. In mūdis cordib' z in hoib' bone voluntatis ¶ Dixit ei mgr̄. Qualis hō es tu z cui' ɔditionis. Ad quē paup. Ego sum rex Dixit ei magister Qūo es tu rex cū sis ita paup. Rex aūt regnū hz. Si ergo tu es rex. vbi est regnū tuū. Rn̄dit paup. In aīa mea Dixit ei mgr̄. Quomodo. Rn̄dit paup. quia scio regere sensus meos taz interiores q̄z exteriores q̄ oīs appetitus meus z vires aīe mee scz ɔcupiscibilis irascibilis z rōnalis sunt sub me. Et sic qn̄ q̄ro deum toto corde z affectu. reꝑio euz in aīa mea ꝑ grām z semꝑ letus sum qn̄ de eo cogito Et istud regnum maius est omni regno terreno. quia nūq̄z corrūpetur. Unde seruire deo regnare est.

¶ Richardus de ſcō victore in de archa miſtica de contemplatione loquens ait.

Abſqꝫ dubio nihil ſic cor ab omni mundano amore emūdat. nihil ſic animū ad celeſtiū amorē iflammat. Item idez Qn̄ ad hanc gr̄am in hac vita ꝓficimus. quid alıud q̄ꝫ arras quaſdā future illı⁹ plenitudinis accipimus vbi ſempiterne ꝯtēplationi ꝑpetuo inhereſbimus? Hāc itaqꝫ gr̄am accipimus. quaſi arrā diuine ꝓmiſſionis. quaſi pignus diuine dilectionis. velut qꝺdā vinculū federis. ⁊ monimentū mutue charitatꝭ hec ille.

ſacri.la.2.li.25 ſoſpitalitate-ſoſp[illegible]tate.li.26. verentia
vīrētia.fo.7.li.8.diſtulin9.diſtu[illegible].li.22.fecit.facit
fo.8 li.5 fondat.fundat.li.9.ferrei[illegible].fereris.li.17. Su
peri9 Spernis li.21.ſacre ſacri.la.2.li.3.fruitꝗ tureis.
ſtruiturꝗ turris.

A Folio 2.latere 2.linea 4 forte lege fore. linea
7.mūdi.mundū.fo.4 la.2.li.4.adhec adhuc.li.20.le-
cto.lectio.fo.5 li 4 Urūtñ. Uerūtñ.li.23.adꝗ ad quē
li.26.pūctus ſtabit poſt amor.folio 6 li.18.in ꝗ.i quē
la.2.li.19.crationis.creatiōis.fo.7.li.15. bñplacito ex-
ercitauerit.bñplacito ſe exercitauerint.la.2.li.19 ſpūm

ſ. verentie
fecit. facit
li. 17. Su
ꝗ tureis.

fore. linea
c. li. 20. le
ꝗ ad quē
n ꝗ. i quē
lacito ex
i. 19 ſpūm

Xÿ 15